

er det, de lider af, men det er jo ikke nødvendigvis en sygdom i den forstand.

Det er derfor, at det her forslag om, at man kan få psykologhjælp, er et godt forslag. Det er netop ikke en psykiatrisk lidelse, som psykiatere og andre skal tage sig af, men en personlighedsvanskelighed, kan man sige, som psykologer virkelig har god indsigt i og forstand på. Så jeg vil gerne spørge, hvorfor det bliver kaldt en psykisk lidelse.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Hr. Anders Møller nævnte noget om at bryde den sociale arv, og her vil jeg gerne spørge, om hr. Anders Møller er klar over, at en meget stor del af krænkere selv er blevet krænkede som børn, og hvis de var blevet behandlet, havde de måske undgået at blive krænkere.

Jeg vil også lige spørge hr. Anders Møller, om han er vidende om, at i den redegørelse, som Formidlingscentret Storkøbenhavn afgav til Socialministeriet, Sundhedsministeriet og os, er der en række anbefalinger til regering og Folketing, bl.a. siger man, at der er alt for få centre. Der er kun centre til incestbehandling i 8 af 14 amter. Man kommer også med en række anbefalinger vedrørende en behandlingsindsats over for voksne, også selv om der er gået mange år, efter at krænkelsen har fundet sted.

Er hr. Anders Møller vidende om de redegørelser, forslag og planer?

(Kort bemærkning).

Anders Møller (V):

Til fru Lene Garsdal vil jeg sige tak for de vise ord. Det er jeg helt opmærksom på. Men jeg er faktisk også opmærksom på, at incestovergreb i barndommen kan udvikle sig til en langvarig psykisk lidelse og allerede være det, fra overgrebene finder sted. Der er sikkert tale om alskens uheldige komplikationer og eftervirkninger, som også kan være psykiske lidelser.

Til fru Tove Videbæk vil jeg sige, at jeg er opmærksom på det uheldige forløb, der kan ligge i den sociale arv. Jeg er også meget opmærksom på mit eget ordvalg i den forbindelse, fordi jeg personlig finder det problematisk at tale om, at man nødvendigvis, fordi man har været i den ulykkelige situation at blive udsat for incestovergreb som barn, selv skal underlægges en mistanke om, at man måske selv senere kunne komme i samme situation blot i den modsatte

rolle. Sådan er billedet naturligvis ikke hele tiden.

Men ja, vi vil gerne behandling. Den afvisning, som jeg før foretog, foretog jeg jo ikke sådan blankt under henvisning til, at der ikke fandtes et behandlingsbehov, men jeg opridsede netop en række af de muligheder, der allerede i dag findes for behandling af de mennesker, der som voksne får et akut behov, bl.a. den oprustning, som har fundet sted i det seneste satspuljeforlig.

Karen J. Klint (S):

Den socialdemokratiske gruppe har ikke ændret holdning, siden vi sidst her i Folketinget drøftede psykologhjælp til incestramte, der først senere i livet får en erkendelse af de tidligere overgreb.

Vi har stor sympati for ønsket om at forbedre vilkårene for denne hårdt ramte gruppe. Vi ser meget alvorligt på seksuelt misbrug af børn, også selv om konsekvenserne af misbruget først viser sig senere i livet, eller man først på dette senere tidspunkt finder årsagerne til de problemer, en ung eller voksen lider under. Derfor skal disse voksne også have relevant hjælp, når behovet herfor opstår.

Kl. 16.35

Vi støtter således intentionerne i forslaget, og vi støtter fortsat alle bestræbelser på, at seksuelt misbrug af børn forebygges, så færre får de forskellige traumer, der erfaringsmæssigt bliver følgerne af et sådant misbrug.

Jeg vil gerne gentage, som Kristeligt Folkeparti selv noterede sig, at der er nogle tilbud til seksuelt misbrugte, der først som voksne får behov for støttetilbud, de er bare ikke efter sygesikringssystemet.

Det er måske så her, at vandene skiller lidt, for vi har det synspunkt, som vi havde sidste gang. Vi ønsker ikke at udvide grænserne for, hvem der skal ind under den akutte grænse på de 6 måneder i sygesikringssystemet, heller ikke, selv om det kan betragtes som noget akut den dag, man får erkendelsen af det. Vi synes, der skal være den fokus på den akutte krisesituation, og vi vil ikke ændre sygesikringssystemet, så det kommer til at lappe ind over de hjælpeforanstaltninger, der f.eks. findes i sociallovgivningen.

Men vi er meget enige med forslagsstillerne i det vigtige i også at få brudt den misbrugskæde, som bliver beskrevet i forslaget. Vi vil gerne benytte lejligheden til at opfordre regeringen til at